

การพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัย

Developing Bansomdej Chaopraya Rajabhat University Students' Public Mind by Using an Instructional Model Based on Contemporary Psychological Concept

วิเชียร อินทรสมพันธ์¹ กฤษดา พ่องพิทยา² วิกรม สุขชนี³

Wichian Intarasompun¹ Krisada Pongpittaya² Wikrom Suktanee³

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

³อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2) ศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา 3) เปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักศึกษาก่อนและหลังการจัดกิจกรรม และ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมรูปแบบการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ระดับจิตสาธารณะแบบสอบถาม แบบวัดจิตลักษณะ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน มี 5 ขั้นตอนคือ ขั้นจูงใจ ขั้นใฝ่รู้ ขั้นสู่การปฏิบัติ ขั้นจัดระบบทบทวนและขั้นเชิญชวนใช้ และผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ 2) ระดับจิตสาธารณะของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง 3) จิตสาธารณะของนักศึกษาหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: จิตสาธารณะ รูปแบบการสอน แนวคิดจิตร่วมสมัย

Abstract

The research objectives were 1) to develop an instructional model based on contemporary psychological concept to enhance students' public mind; 2) to study students' public mind; 3) to compare students' public mind

before and after learning through the developed instructional model; and 4) to study the satisfaction on activities in the developed instructional model. The sample of the study consisted of 30 Bansomdej Chaopraya Rajabhat University students in the 2016 academic year. The research instruments were learning management plans; a public mind questionnaire; a public mind test; and a satisfaction questionnaire. Statistics employed for data analysis were the frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test for dependent sample. The research results revealed that 1) the instructional model based on contemporary psychological concept to enhance students' public mind consists of 4 aspects: principles; objectives; learning process of the model comprising 5 stages; motivation, acquiring, practicing, managing and reviewing the system, and implementing; and the result from learning through the model; 2) the overall attributes of students' public mind was at the moderate level; 3) students' public mind after learning through the instructional model was significantly higher than before learning at the .05 level; and 4) the satisfaction on activities of the instructional model based on contemporary psychological concept was at the high level.

Keywords: Public mind, Instructional model, Contemporary psychological concept

บทนำ

โลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วอันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ อันส่งผลให้ประเทศไทยต้องเร่งรัดพัฒนาตนเองเพื่อให้ได้ก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงสามารถเท่าเทียมหรือแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้ ซึ่งกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเกิดสภาพเศรษฐกิจแข่งขัน คนในสังคมไทยเปลี่ยนวิถีชีวิต เกิดการแข่งขัน มีค่านิยมในทางวัตถุสูงขึ้น เกิดการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองมากกว่าส่วนรวม การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมได้รับการกระตุ้นแต่ก็ไม่สำเร็จเท่าที่ควรอันเนื่องมาจากการพัฒนาที่จริงจังและต่อเนื่อง ทำให้เกิดภาวะการขาดความสมดุลทั้งทางจิตใจและวัตถุ คนในสังคมการขาดศีลธรรม ขาดระเบียบ การเอาเปรียบ เกิดการเบียดเบียนซึ่งกันและกัน รวมทั้งการทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ การทำลายสิ่งสาธารณะ ความรู้สึกมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งที่เป็นของส่วนรวมลดน้อยลงมากยิ่งขึ้น พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการขาดจิตสาธารณะ คนในสังคมไทยขาดการใส่ใจต่อส่วนรวมแล้วทำให้เกิดการเห็นส่วนตนสูง มองข้ามความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งแวดล้อมกับธรรมชาติ โดยมีมุมมองว่าสิ่งที่เป็นของสาธารณะนั้นจะต้องได้รับการดูแลจากภาครัฐหรือสามารถร่วมใช้ประโยชน์โดยไม่ต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแล หากแต่เป็นหน้าที่ของภาครัฐที่ต้องพึงดูแลรักษาให้คงสภาพอยู่ได้นานมากกว่าสภาพที่เป็นอยู่ในช่วงปัจจุบัน (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2536, น. 44-47) ดังนั้นการพัฒนาให้คนในสังคมไทยมีจิตสาธารณะเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างเร่งด่วน

จิตสาธารณะหรือจิตสำนึกต่อสาธารณะ เป็นคุณลักษณะทางจิตที่สำคัญของบุคคลที่จะต้องดำรงตนอยู่ในสังคม การที่บุคคลมีจิตสาธารณะสูงจะทำให้บุคคลเห็นแก่ส่วนรวม ช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแล ประารถนาที่จะช่วยเหลือสังคม ช่วยเหลือดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นสาธารณะสมบัติของหน่วยงาน องค์กร และสังคม การแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานของตนต่อส่วนรวม และมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม หลีกเลี่ยงการใช้หรือกระทำที่ก่อให้เกิดการชำรุดเสียหายต่อของส่วนรวม การปฏิบัติถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแล การเคารพสิทธิในการใช้สาธารณะสมบัติของผู้อื่น มุ่งปฏิบัติเพื่อส่วนรวมในการดูแลรักษาของส่วนรวม โดยการกระทำที่ไม่หวังผลตอบแทนต่อตนเอง ประพฤติหรือปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงสาธารณะประโยชน์ ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตน การพัฒนาจิตสาธารณะจึงได้ถูกกำหนดไว้ว่าเป็นคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ว่า “จัดการศึกษาเพื่อให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จิตสาธารณะ และจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ให้คนไทยดำเนินชีวิตโดยกายสุจริต วาสุจริต และมโนสุจริต มีความรับผิดชอบทางศีลธรรมและสังคม มีจิตสำนึกในเกียรติภูมิของความเป็นคนไทยมีความภูมิใจ ในชนชาติไทย รักแผ่นดินไทยและปฏิบัติตามตามระบอบประชาธิปไตย เป็นสมาชิกที่ดี เป็นอาสาสมัครเพื่อชุมชนและสังคมในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2558, น.17) นอกจากนั้นยังได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ให้มีการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องใช้วิธีการพัฒนาที่จริงจังและต่อเนื่อง โดยเฉพาะการจัดการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนมีจิตสาธารณะและพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติ และตามศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3)

อย่างไรก็ตาม มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน และนักศึกษา นักศึกษาอยู่หลายฉบับ เช่น วิทย์พัฒน์ สิทา (2551) อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553) กัศวรรณ งามอาจ (2554) จุฑาพร นาครอด (2554) พบว่า ระดับจิตสาธารณะของนักเรียน นักศึกษายังอยู่ในระดับที่ไม่พึงประสงค์ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะอยู่หลายประการ โดยจำแนกเป็น ปัจจัยภายใน ได้แก่ อัตมโนทัศน์ การเห็นคุณค่าในตนเอง และปัจจัยภายนอก ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน การเรียนรู้ด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น งานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นชัดเจนว่า จิตสาธารณะของนักศึกษามีความสำคัญต่อสังคมไทย เนื่องจากนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งซึ่งชี้ให้เห็นถึงอนาคตของสังคมไทย และได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน นักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นสถาบันที่มุ่งผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสร้างงานวิจัย มีอัตลักษณ์ในการผลิตบัณฑิตได้แก่ มีจิตสาธารณะ ทักษะการสื่อสาร และใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม การพัฒนาจิตสาธารณะเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาจะต้องมีความหลากหลายและใช้แนวคิดทางจิตวิทยาร่วมสมัยมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องมาจากการศึกษาเกี่ยวกับจิตสาธารณะของเยาวชนไทยในปัจจุบันยังมีน้อย และวิธีการที่ใช้ในการพัฒนาจิตสาธารณะให้แก่เด็กและเยาวชน

ไทยยังอยู่ในวงจำกัด ส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีการแก้ไขด้วยการปรับพฤติกรรม (Cognitive Behavior Modification) และการใช้วิธีการทางจิตวิทยาทางการศึกษามาใช้ในการศึกษาแต่ก็จะอยู่ในการจัดการเรียนการสอนทั่วไปและมีขอบเขตที่ค่อนข้างจำกัด นอกจากนั้นจิตสาธารณะเป็นลักษณะนามธรรมและซับซ้อนหากมุ่งเน้นวิธีการทางจิตวิทยาร่วมสมัยวิธีใดวิธีหนึ่งอาจไม่เพียงพอและต่อเนื่อง เนื่องจากแต่ละแนวคิดนั้นมีทั้งจุดเด่นและข้อจำกัด วิธีการที่น่าสนใจประการหนึ่งก็คือ นำจุดเด่นแนวคิดทางจิตวิทยาร่วมสมัยของแต่ละกลุ่มมาเชื่อมโยงสัมพันธ์กันนำมาใช้มาเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนระดับจิตสาธารณะ โดยเฉพาะจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) กลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism) กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) และกลุ่มสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) ซึ่งมีจุดเด่นเฉพาะที่น่าสนใจสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยใช้แนวคิดการจัดกิจกรรมตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัย เพื่อให้ทราบถึงผลการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาว่าเป็นอย่างไร สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางหรือรูปแบบในการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือ สถาบันอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. เพื่อศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา

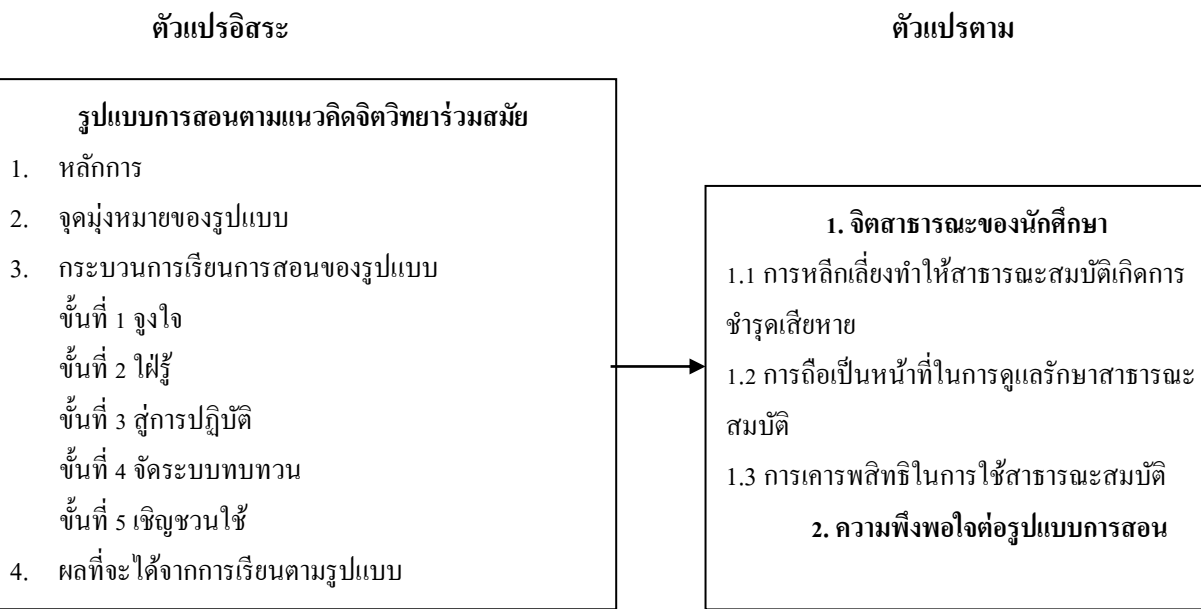
สมมติฐานการวิจัย

จิตสาธารณะของนักศึกษาหลังการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนจิตวิทยาร่วมสมัยได้แก่ จิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) กลุ่มพุทธินิยม (Cognitivist) กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism)

และกลุ่มสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะของไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และ สังคม สัจจร (2543, น.13) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจิตสาธารณะของวิทย์พัฒนท สีหา (2551) อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553) จุฑาพร นาครอด (2554) และ ภัสวรรณ ่องอาจ (2554) ทำการสังเคราะห์แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทุกชั้นปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งหมด 400 คน กำหนดขนาดตัวอย่างตามตารางของ เกรจี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p.608) สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยใช้คณะวิชาเป็นชั้นในการสุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองจัดกิจกรรมตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งหมด 30 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2 ตัวแปรการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัย

ตัวแปรตาม ได้แก่ จิตสาธารณะของนักศึกษา และความพึงพอใจต่อการรูปแบบการสอน

3 ขั้นตอนการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการพัฒนารูปแบบการสอน โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานลักษณะของผู้เรียนต้องการให้เกิดตามหลักสูตร สภาพการจัดการเรียนการสอน จิตสาธารณะของนักศึกษา ปรัชญาและทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ ได้แก่ ปรัชญาพัฒนานิยม ปรัชญาปฏิรูปนิยม ปรัชญาอสังนิยม กลุ่มพฤติกรรมนิยม กลุ่มพุทธินิยม กลุ่มมนุษยนิยม และกลุ่มสร้างสรรค์นิยม นำมากำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ หลักการจุดมุ่งหมายของรูปแบบ กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามรูปแบบ นำรูปแบบการสอนฉบับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องในเชิงทฤษฎี ประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ แล้วนำมาแก้ไข

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา โดยการสร้างแผนการสอนมีกิจกรรมเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอน 2) แบบสอบถามระดับจิตสาธารณะของนักศึกษาเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องรายงานลักษณะพฤติกรรมเชิงจิตสาธารณะของตนเองตามความเป็นจริง ลักษณะเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 30 ข้อคำถาม โดยมีค่าความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.876 3) แบบวัดจิตสาธารณะของนักศึกษา เป็นแบบเลือกตอบเชิงสถานการณ์ประเภท 3 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกมีค่าคะแนนตามลำดับของจิตสาธารณะ จำนวนทั้งหมด 30 ข้อ โดยมีค่าความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.895 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอน แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ โดยมีค่าความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.861

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนา โดยดำเนินการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง(One group pretest-posttest Design) ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามและแบบวัด

จิตสาธารณะแล้วจึงจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยจัดกิจกรรมทั้งหมด 5 สัปดาห์ๆ ละ 3 คาบๆ ละ 50 นาที เป็นเวลาทั้งหมด 15 คาบ โดยในขณะที่ทำการสอนผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาและบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน เมื่อครบทุกกิจกรรมแล้วจึงทดสอบด้วยแบบสอบถามและแบบวัดจิตสาธารณะชุดเดิม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแบบรายงานลักษณะพฤติกรรมจิตสาธารณะ แบบวัดจิตสาธารณะ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบสอบถามและแบบวัดจิตสาธารณะ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent sample) เป็นการทดสอบแบบทางเดียวที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษา ได้รู้รูปแบบการสอนตามหลักการพัฒนารูปแบบการสอน มีองค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ และผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามรูปแบบ ซึ่งมีรายละเอียดของรูปแบบ ดังนี้

หลักการ

รูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ จิตสาธารณะ รู้จักแสวงหาความรู้และวางแผนการทำงานร่วมกัน แก้ไขปัญหาที่เป็นสาธารณะสมบัติด้วยกัน เกิดความสัมพันธ์กัน มีความสามัคคี ผูกพัน เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ช่วยกันแก้ปัญหาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้เรียนสามารถสรุปความรู้ ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนมีบทบาท และมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและส่งผลให้มีจิตสาธารณะสูงขึ้น

จุดมุ่งหมายของรูปแบบ

รูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาด้านการหลีกเลี่ยงทำให้สาธารณะสมบัติเกิดการชำรุดเสียหาย การถือเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ และการเคารพสิทธิในการใช้สาธารณะสมบัติ และสามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ

การจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ การจัดการกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบในแต่ละขั้นตอน ได้นำ รูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็น สำคัญ โดยใช้แนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยมาผสมผสานจนได้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีกระบวนการจัดการเรียน การสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 จูงใจ ขั้นที่ 2 ใฝ่รู้ ขั้นที่ 3 สู่การปฏิบัติ ขั้นที่ 4 จัดระบบทบทวน ขั้นที่ 5 เชิญชวนใช้

ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามรูปแบบ

ผู้เรียนเกิดการพัฒนาจิตสาธารณะ และมีความสามารถทำงานเป็นทีม

2. ระดับจิตสาธารณะของนักศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการหลีกเลี่ยงทำให้ สาธารณะสมบัติเกิดการชำรุดเสียหายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม ส่วนด้านการถือเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษาของส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. จิตสาธารณะของนักศึกษาหลังการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยสูงกว่า ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้น กิจกรรมการเรียนรู้ตาม รูปแบบส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมากิจกรรมการ เรียนรู้ตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าตอบ ส่วนรูปแบบการสอนทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่าเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการสอนครั้งนี้มีองค์ประกอบทั้งหลักการและจุดมุ่งหมายที่ เหมาะสม โดยมีหลักการที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจจิตสาธารณะ รู้จักแสวงหาความรู้ และวางแผนการทำงานร่วมกัน แก้ไขปัญหาที่เป็นสาธารณะสมบัติด้วยกัน เกิดความสัมพันธ์กัน มีความสามัคคี ผูกพัน เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ช่วยกันแก้ปัญหาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทำให้การทำงานมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถสรุปได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีบทบาท และมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ให้มากที่สุด ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน ส่งผลให้มีจิตสาธารณะสูงขึ้น โดยมี กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบที่มีขั้นตอน กระบวนการ ทำให้เกิดผลต่อผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนการสอนตาม รูปแบบได้แก่ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาจิตสาธารณะ และสามารถทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อน นอกจากนั้นรูปแบบ การสอนที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัย ได้แก่ จิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมที่มีแนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้เกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่เป็นการตอบสนองจากสิ่งเร้า การเรียนรู้เป็นการแก้ปัญหา กลุ่มพุทธินิยม ที่เน้น

การเรียนรู้ที่สติปัญญา ให้ความสนใจกับจุดประสงค์ ถือว่า การเรียนรู้มีความสลับซับซ้อน กลุ่มมนุษยนิยมที่มีแนวคิดในการอำนวยความสะดวก โดยการจัดบรรยายการศึกษาเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนหรือบุคคลรู้จักตนเอง หรือเกิดความพึงพอใจในตนเอง และกลุ่มสร้างสรรค์นิยมที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ หรือการสร้างความรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการนำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมหรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับ ความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม มาสร้างเป็น ความเข้าใจของตนเอง แนวคิดแต่ละกลุ่มส่งผลต่อการพัฒนาจิตสาธารณะ รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะและการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีองค์ประกอบเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 จูงใจ ขั้นที่ 2 ใฝ่รู้ ขั้นที่ 3 ผู้การปฏิบัติ ขั้นที่ 4 จัดระบบทบทวน ขั้นที่ 5 เชิญชวนใช้ และมีผลที่ได้จากรูปแบบการสอนได้แก่ จิตสาธารณะของผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้สูงขึ้น และมีการทำงานร่วมกันเป็นทีม สอดคล้องกับงานวิจัยของวัลลยา ธรรมอภิบาล (2555) ได้พัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา และศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตร ผลการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่างโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า ทุกองค์ประกอบของหลักสูตรมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้แก่นักศึกษา

2. ระดับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยภาพรวม และทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาได้รับการอบรม บ่มเพาะจากการจัดกิจกรรมการเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งมีอัตลักษณ์ของนักศึกษาได้แก่ การสื่อสารดี มีจิตสาธารณะ ทำให้การจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้มีจิตสาธารณะที่จะดูแลทรัพย์สินสมบัติสาธารณะ หลีกเลี่ยงทำให้สาธารณะสมบัติเกิดการชำรุดเสียหาย เช่น เมื่อนักศึกษาเคลื่อนย้ายโต๊ะหรือเก้าอี้ในห้องเรียนเสร็จแล้ว นักศึกษาจะจัดเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อยเหมือนเดิม นักศึกษาไม่เคยขีดเขียนบนโต๊ะเรียนเพื่อจองไว้เป็นของตนเอง ไม่เคยวาดรูปหรือขีดเขียนตามฝาผนังหรือกำแพงที่สาธารณะ ไม่เคยนำน้ำหรืออาหารมาแอบรับประทานในห้องเรียน เป็นต้น นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่เคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม เช่น เมื่อมีสถานการณ์เกี่ยวกับอาจารย์นำปากกามาแจก นักศึกษาสามารถสำรองไว้อีกแท่งหนึ่ง แต่ก็ไม่ทำเพราะปากกาเป็นของส่วนรวม หรือนักศึกษาจะเคารพสิทธิผู้อื่น โดยสามารถนำถังขยะมาไว้ใกล้ๆ โต๊ะเพื่อจะได้ไม่ต้องเดินไกลเวลาทิ้งขยะ แต่ก็ไม่ทำเพราะทุกคนต้องใช้ถังขยะร่วมกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับอ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553) ที่ได้พบวาระดับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม นักศึกษาชอบทำงานเป็นกลุ่มหรือหมู่คณะ เพราะก่อให้เกิดความรักความสามัคคีกัน และนักศึกษาจะแบ่งปันสิ่งของให้กับเพื่อนๆ และรุ่นน้องที่มีฐานะยากจน หรือให้ความช่วยเหลือพวกเขาด้วยความเต็มใจ และสอดคล้องกับพระมหาไทรสนธ์ โชติระ (2554) ได้ศึกษาจิตสำนึกสาธารณะของพระนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณวิทยาลัย (วังน้อย) 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านความสามัคคี และด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า พระนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณวิทยาลัย (วังน้อย) มีจิตสำนึกสาธารณะโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาหลังการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา โดยการนำเอาแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นแรกเป็นขั้นจูงใจ เป็นการนำเสนอให้รับรู้ด้วยข้อมูลที่เป็นสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่สาธารณะสมบัติ กระตุ้นให้เห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นว่ามีผลที่เสียหายแก่สังคม จูงใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสาธารณะสมบัติที่มีอยู่ด้วยการให้ดูต้นแบบ (Role Model) ที่ดีงาม ขั้นที่ 2 เป็นขั้นใฝ่รู้ ด้วยการจัดกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4-5 คน มอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระที่เป็นปัญหาสาธารณะสมบัติ วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาในประเด็นที่กำหนด ร่วมกันสร้างคุณค่าด้วยการแสวงหาความรู้ใหม่จากเนื้อหาที่ได้รับมอบหมาย ร่วมกันอภิปรายจัดระบบหรือหาสาเหตุในประเด็นปัญหาที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอน ในขั้นที่ 3 สู่การปฏิบัติ สมาชิกช่วยกันหาแนวทางการแก้ไขปัญหา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยสมาชิกแต่ละคนช่วยกันเสนอความคิดเห็นเพื่อแก้ไขปัญหา กระตุ้นการสร้างจิตสำนึกสาธารณะประโยชน์สมาชิกวางแผนการแก้ไขปัญหาเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง ต่อมาเป็นขั้นที่ 4 จัดระบบทบทวน ผู้เรียนสรุปคุณค่าและความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งคุณค่าเดิมและคุณค่าใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบ นำเสนอผลการปฏิบัติจริงที่คาดว่าจะได้รับ และขั้นสุดท้ายเป็นขั้นเชิญชวนใช้โดย ผู้เรียนได้รับการมอบหมายให้ประยุกต์ใช้จิตสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อเสริมสร้างการสำนึกจิตสาธารณะมากยิ่งขึ้น บันทึกการสร้างจิตสำนึกสาธารณะที่มีต่อสถานการณ์ประจำวัน โดยวางเงื่อนไขและการเสริมแรง สอดคล้องกับงานวิจัยของน้ำทิพย์ งามสุทธา (2556) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้บูรณาการแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการพัฒนารูปแบบพบว่า รูปแบบการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้พัฒนานักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้ดี

4. ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน โดยเฉพาะการจัดเนื้อหาที่นำมาเป็นสถานการณ์เพื่อให้ นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาสาธารณะจากใกล้ตัวสู่ไกลตัว และจากจุดเล็กๆ สู่จุดใหญ่ ที่ส่งผลต่อตัวเอง ต่อครอบครัว ต่อเพื่อนบ้าน ต่อชุมชน ต่อท้องถิ่น ต่อประเทศ และต่อโลกของเรา การจัดกิจกรรมโดยยึดหลักจิตวิทยาร่วมสมัยเป็นการบูรณาการแนวคิดทางจิตวิทยาโดยนำเอาหลักการเรียนรู้ทางจิตวิทยามาใช้ โดยการสร้างคุณค่า จัดสิ่งเร้า และให้การตอบสนอง การเสริมแรง และการให้รางวัล รวมทั้งการให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคมนอกจากนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด รองลงมากิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าตอบ ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวัลลยา ธรรมอภิบาล (2555) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจิตสาธารณะ

สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

1.1 ก่อนที่จะนำรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาไปใช้ ผู้สอนควรศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามรูปแบบให้เข้าใจชัดเจน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนควรเปิดใจกว้างให้โอกาสผู้เรียนได้แสดงออกให้เต็มที่ในทุกด้าน ต้องไม่ปิดกั้นความคิดของผู้เรียน ไม่เร่งรัดเวลาหรือจำกัดเวลา ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่ ส่งเสริมให้กำลังใจผู้เรียนที่กล้าแสดงออก มีการแสดงผลงาน มีการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้ความสนใจ ให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียนทุกคน

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนและกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้การจัดกิจกรรมแต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลามากกว่าที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้สอนที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ควรยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม

1.4 ควรจัดกิจกรรมโดยมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนได้นำหลักการ แนวคิด ความรู้ ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้แสดงผลการปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะนิสัยของผู้เรียนให้เป็นผู้มีจิตสาธารณะมากยิ่งขึ้น

1.5 ควรมุ่งเน้นพัฒนาจิตสาธารณะด้านการถือปฏิบัติเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษาของส่วนรวมให้แก่ นักศึกษาได้ตระหนักว่า การรักษาสาธารณะสมบัติถือเป็นหน้าที่สำคัญของสมาชิกในสังคมเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการนำรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะไปใช้กับนักศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป

2.2 ควรมีการศึกษาถึงการนำรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะไปใช้กับเนื้อหาสาระที่อยู่ในระดับอื่นๆ

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนุสสกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จุฑาทพร นาครอด. (2551). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพฯ เขต 3*. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). *การศึกษาของชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- น้ำทิพย์ งามสุทธา. (2556). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้บูรณาการแนวคิดจิตวิทยาร่วมสมัยเพื่อสร้างเสริมจิตสาธารณะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น*. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี, 9(3), 67-72.
- พระมหาไพโรสณห์ ไข่มะ. (2554). *การศึกษาจิตสำนึกสาธารณะของพระนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(วังน้อย)*. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ไพบลูย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม ลัญจ. (2543). *สำนึกไทยที่พึงปรารถนา*. กรุงเทพมหานคร: ตุลาคม.
- ภัทสรธณ งามอาจ. (2554). *การจัดেলাทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี*. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- วัลลยา ธรรมอภิบาล. (2555). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา*. (ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- วิทย์พัฒน์ สือหา. (2551). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). *มาตรฐานการศึกษาของชาติ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- อ้อมใจ วงษ์มณฑา. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-610.